

Hồi 55

Chạm Mặt Hải Hoàng Gia

Loại một tên ra khỏi vòng chiến, chân trái của La Hán nhanh như chớp hất trái chùy sắt đang lặn dưới đất bay lên, chân phải tiếp theo hất luôn trái nữa, hai trái chùy bay thẳng vào bụng tên cầm roi và cầm dao. Tự nhiên, là đối với thứ binh khí của bạn mình, cả hai đều biết sức nặng của nó, không tên nào dám đỡ, cả hai cùng nhảy ra sau.

Hai chân cùng đá hai trái chùy, nhưng cũng là thế bước, vì thế, khi hai trái chùy bay đi là La Hán đi lướt theo, hai tên áo trắng vừa tránh thoát hai trái chùy thì ánh “tử quang” cũng vừa liếm tới.

Hai bụng máu lại bật ra, hai tên áo trắng rú lên, bật ngửa vào vách điện.

Chưa tròn ba đao, ba tên “tiên phong” đã ngã, thần lực của La Hán hùng hừng, không một ai dám cản ngăn, lão già cầm kiếm vẩy tay đám thủ hạ tràn ra khiêng những kẻ mang thương lui tuốt vào chùa.

Cũng ngay lúc ấy, La Hán vụt nhấc tay lên, thanh đao cuộn cuộn trong không khí, ba vật đen sì từ trong góc tối bay ra rơi xuống.

La Hán cười lạt:

- Đứng trong bóng tối làm trò ám toán, Cúc Hoa Đảo hết người rồi có phải không?

Dưới ánh sáng của những bó đuốc lớn, một lão già mặt đỏ trông như trái táo, tuy cầm cây cung giống như cây cung của Kim Nguyên Bá chậm chậm bước ra, hai tia mắt như hai đường lửa của lão bắn xĩa vào mặt La Hán, giọng nói lão trầm trầm:

- Hải Hoàng Gia giá hạ, Thập Đại Tướng quân.

La Hán không nói thêm một tiếng, thanh đao hấn nhoáng lên.

Lão già mặt đỏ vung mạnh cây cung sắt trong tay thành một vòng đen, quặc vào cánh tay của La Hán.

Chân không dừng lại, tay cũng không thu về, thanh Tử Kim Đao loáng lên theo sức tiến của La Hán.

Lão già mặt đỏ hơi rúng động trước khí thế đó, lão ta lui một bước, mũi cây cung chĩa thẳng vào giữa ngực La Hán, đầu cây cung đi theo thế xiên xiên.

Đang đà bước tới, La Hán vụt thụt đầu xuống nhưng chân hấn không dừng, thanh đao từ bên trái kéo qua.

Không ngờ La Hán lại tấn công vào hạ bộ, lão già lui chân không kịp, lão hoảng hồn thót bụng ra sau thật lẹ, có lẽ lão đã ngán lối “tiện” lưng, thế nhưng không phải,

thanh đao của La Hán lần này thấp hơn, trọn vạt áo trước của lão già mặt đỏ bị đứt ngang, mũi đao liếm từ bắp vế bên phải qua chân trái lão.

Tử ngang hai bắp vế của lão già, “Thập Đại Tướng Quân” máu bứt đỏ cả đôi giày.

Hai bên có hai tiếng quát lớn, hai tên Thập Đại Tướng Quân khác nhảy ra, nhào lại tấn công.

Khí thế của La Hán thật mạnh. Hấn vung tay chém thẳng vào tên bên tả làm hắn thối lui, đồng thời La Hán bay người lên cao, bổ xuống thật mạnh.

Tên bên hữu lố đà nhào đến, lưỡi đao của La Hán chém phập xuống chẻ đôi tên Thập Đại Tướng Quân như chẻ một khúc củi.

Tên bên tả vừa thấy La Hán đáp xuống liền quay lại chém mạnh. Nghê Thường thấy nguy liền vung tay đánh vào bên hông hắn. Cùng lúc đó La Hán cũng quay đao chém ngược về phía sau. Tên Thập Đại Tướng quân vì bị Nghê Thường làm cho phân tâm nên tránh không kịp, bị lưỡi đao phập ngang đứt làm hai khúc lẫn lông lốc.

Một tiếng quát khác to hơn, một bóng trắng lao ra tấn công mãnh liệt. La Hán liếc mắt thấy Hải Hoàng và Cửu Vương gia cũng đã ra. Bóng trắng lao ra là hữu Thừa Tướng Thiềm Đài Vô Úy.

Thế đao của Thiềm Đài Vô Úy quá mạnh và nhanh nên La Hán không kịp né tránh chỉ kịp đưa cánh tay trái lên đỡ.

Cánh tay trái của hắn theo cái nhoáng của thanh đao mà lìa khỏi thân hình.

Cánh tay vừa rơi ra, sống đao của hắn cũng nhanh như cắt hất cánh tay mang theo vòi máu thẳng vào mặt Thiềm Đài Vô Úy ...

Sự thật xảy ra thật ngoài sức tưởng của mọi người, thật khủng khiếp.

Thiềm Đài Vô Úy tối mắt, lão đưa tay lên đỡ tay của La Hán và lão thấy ánh “tử quang” bùng sáng.

- - o O o - -